

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

KALMAR SLOTT. — FOTO. E. WISTH, KALMAR.

21:STA ÅRG.

DEN 6 JUNI 1920

N:o 36

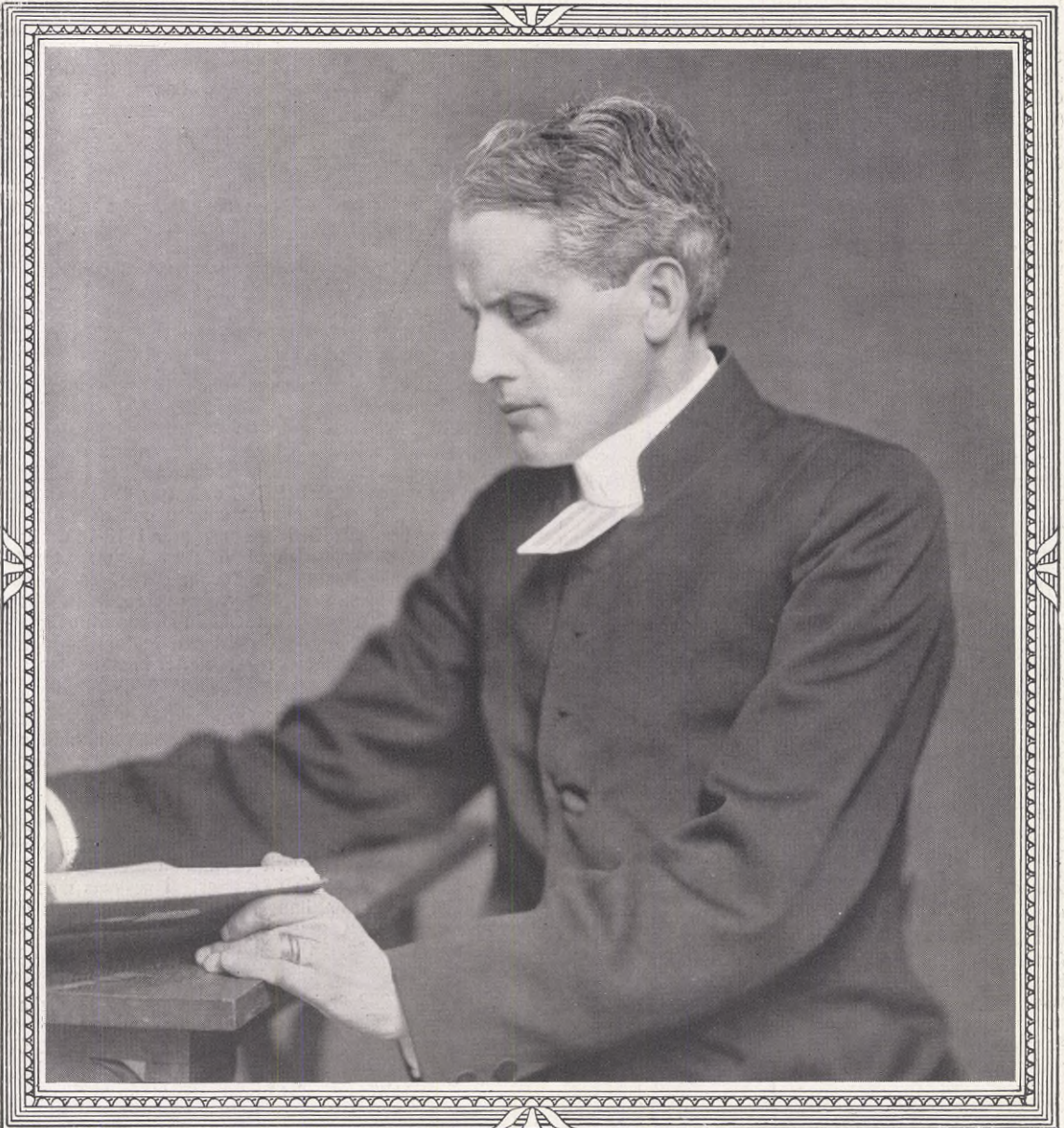

Foto. E. Finn, Uppsala.

E. Gillberg.

Klitché: Bengt Sjöforsparra.

Det är mera sällan för att icke säga ytterst sällsynt, som både fader och son kommit att intaga biskopsstolen i ett och samma svenska stift. Ett lysande exempel härpå lämna visserligen de fyra Benzelierna, stamfadern ärkebiskop Eric Henrici och hans tre söner Eric Erici, Jakob och Henrik, vilka i likhet med den förstnämnde kallades att innehava primatet i svenska kyrkan. Men för övrigt erinra vi oss knappast några andra än de båda Steuchierna, Mattias och Jöns, som omedelbart efterträdde varandra på ärkebiskopsstolen, de båda Wingårdarne, Johan och Carl Fredrik, vilka på samma sätt efterträdde varandra som stiftschefer i Göteborg, och de båda Rudebeckarne, som med något mellanrum (Olof Laurelii episkopat) följde efter varandra i Västerås. Samma märkliga förhållande har nu åter inträffat i sistnämnda stift, i det prof. Einar Billing i Uppsala den 21 dennes efter framlidne biskop Nils Lövgren utnämndes till innehavare av den biskopsstol numera biskop Gottfrid Billing i Lund före denne intagit.

Einar Magnus Billing är född i Lund den 6 oktober 1871 och som nyss nämnt son till dåvarande docenten, sedermera professorn och biskopen Axel Gottfrid Leonard Billing och hans maka Fredrika (Frida) Elisabeth Bring. Då den sistnämnda är dotter till biskop Ebbe Gustaf Bring i Linköping, räknar den nyttnämnde biskopen även på mödernet episkopala anor. Efter att ha åtnjutit undervisning först vid Lunds katedralskola och sedan vid gymnasium Rudbeckianum i Västerås avlade han vid sistnämnda läroverk mogenhetsexamen år 1889 och kom därefter som student till Uppsala, där han till en början ägnade sig åt humanistiska studier och år 1891 blev kandidat inom filosofiska fakulteten. Men hans håg stod i själva verket till teologien och efter grundliga förberedelser avlade han år 1898 teologie kandidatexamen. Två år senare försvarade han för vinnande av akademisk föreläsningrätt offentligt en avhandling om "Luthers lära om staten i dess samband med hans reformatoriska grundtankar och med tidigare kyrkliga läror", i kraft av vilken han mottog förordnande till docent i dogmatik och moralteologi vid Uppsala universitet. Under de följande åren utgav han ytterligare ett antal lärda skrifter, av vilka här särskilt skall nämnas den i Zeitschrift für Theologie und Kirche offentliggjorda avhandlingen "Ethische Grundfragen des evangelischen Christentums", varjämte han under längre och kortare tider innehade förordnanden som professor i dogmatik och moralteologi. År 1908 utnämndes han slutligen till innehavare av e. o. professorsämbetet i dessa båda ämnen, en lärostol, som följande år på grund av k. m:ts och riksdagens beslut förvandlades till ordinarie. I sammanhang härmed blev han kyrkoherde i Hagby och Ramsta församlingars pastorat, ett prebende, som han år 1917 utbytte mot Helga Trefaldighets församling.

Det inflytande Einar Billing som akademisk lärare utövat på prästbildningen och det kyrkliga livet i vårt land har varit mycket omfattande. Detta icke så mycket som teologisk forskare eller överhuvud på det teoretiska området, utan fastmera genom sitt levande intresse och brinnande nit för ungdomens och kyrkemenighetens väckande till ett religiöst samfundsliv i kyrkans gemenskap. Som en förberedelse härtill tjänade helt visst redan hans verksamma deltagande i det folkbildningsarbete, som på 1890-talet igångsattes av föreningen Heimdall, vars folkskrifter han åren 1894—96 redigerade och utgav och vars program han utvecklade i ett föredrag om "Studen-

ternas folkbildningsarbete, dess nuvarande gestaltning och närmaste mål" vid folkbildningsmötet i Uppsala år 1901. Men sedan han väl blivit teologisk lärare, ägnade han sig helt åt sina uppgifter som sådan och särskilt åt den teologiska förkunnelsens praktiska sida. På sitt sätt sökte han slå en brygga över det svalg, som syntes befäst, mellan den gamla tron och det moderna vetandet, utan att därför uppgiva något av den positiva kristendomen. Med sympati följde han och gav han sitt stöd åt den s. k. "korsfarare"-rörelsen, ett försök från de unga studenternas sida att återknyta den kontakt med de breda samhällslagren, som forna tiders missgrepp och bristande anpassningsförmåga hos den äldre traditionella förkunnelseformen var på väg att bryta. I ett stort antal föredrag, som delvis sedermera publicerats, gav han ungdomen finger- visningar om det sätt, varpå han själv för sin egen personlighets del övervunnit svårigheterna, och om de vägar, som syntes honom möjliga att följa för uppnående av det kyrkliga livets pånyttfödelse. Till den makt han utövat på ungdomen ha icke minst bidragit hans gåvor som andlig talare, i vilket hänseende han tagit i arv både sitt fädernes och sitt moderns bästa egenskaper. Innerligheten i hans framställningskonst har därvid ej sällan firat segrar, som själva tankeutvecklingen kanske icke ensam för sig skulle varit i stånd att vinna.

Einar Billings utnämning till biskop kom i någon mån överraskande, då han som bekant var uppförd först på andra rummet. Men även i de kretsar av stiftets prästerskap, som tilläventyrs hällre skulle sett utgången bli en annan, råder intet tvivel om, att Johannes Rudbeckius' gamla stift i honom fått en värdig och duglig chef, en man, som icke enbart är en lärd akademiker, utan jämväl i själavårdande värv och i kyrkostyrelsefrågor välerfaren och nitälskande.

En särskild insats har den nye biskopen gjort på kristendomsundervisningens område, Allt sedan 1909 har han dels som ordinarie ledamot, och dels som suppleant varit Uppsala teologiska fakultets representant i granskningsnämnden för läroböcker i kristendom vid vissa läroanstalter, sedan år 1911 har han varit ledamot i katekeskommissionen och efter biskop Lindströms fränfälle 1916 dess ordf., åren 1913-14 var han tillkallad som sakkunnig i den av k. m:t tillsatta folkundervisningskommittén för frågor rörande kristendomsundervisningen och vid upprepade tillfällen har han gjort inlägg i aktuella kristendomsundervisningsfrågor, vare sig det gällt den teologiska fakultetens ställning vid universiteten eller kristendomsämnet inom folkskolan.

Av hans praktiska prästerliga tjänstgöringar ha redan omnämnts hans kyrkoherdebeställningar. Prästvigd av sin fader i Lunds domkyrka år 1900 hade han dessförinnan tjänstgjort som regementspastor vid Andra Svea, numera Upplands artilleriregemente åren 1901—08. Sedan år 1910 har han innehavt förordnande som inspektor för Lindska skolan i Uppsala och sedan år 1917 varit ledamot i direktionen för Prins Gustavs folkskola därstädes. I motsats mot de flesta teologer har han sökt orientera sig i den utländska teologien genom studieresor icke blott till Tyskland, utan även till Englad. År 1911 blev han teologie doktor.

Sedan år 1902 är biskop Einar Billing i äktenskap förenad med Gerda Katarina Lundquist, dotter av f. professorn i botanik vid Uppsala universitet C. G. Lundquist och hans maka, född Ångström.

OPERASÅNGERSKAN FRU LILLY
WALLENI-STRANDBERG.
† 14 maj.

Operasångerskan *Lilly Walleni-Strandberg* avled den 14 maj i Stockholm efter en längre tids hjärtlidande.

Fru Strandberg debuterade år 1904 som *Fiametta* i "Boccaccio" på Östermalmsteatern. Efter att därpå ha erhållit engagement vid Operan och något år studerat i Berlin samt ingått äktenskap med operasångaren *Nils Strandberg* fästes hon vid Aachens Stadttheater som en av dess förnämsta krafter. År 1911 följde engagemang vid hovoperan i Hannover, varpå senare, år 1916, förnyat engagemang vid operan i Stockholm, en scen som hon på grund av sjukdom måste lämna förra våren.

*

Norges musikliv har i dagarna lidit en smärtsam förlust, i det den kände och utomordentligt högt skattade pianisten och kompositören *Karl Nissen* den 14 maj avlidit endast 41 år gammal.

Son till den framstående pianisten *Erika Lie-Nissen* intog den avlidne konstnären en av de obestridligt förnämsta rangplatserna i det nutida Norges musikvärld, detta framför allt som pianist och kompositör,

DEN NORSKE PIANISTEN KARL NISSEN.
† 14 maj.

men jämväl som en synnerligen betydande och skicklig dirigent. Hans konst förädlades av uppfattningens universalitet, äktheten, kraften och detta vissa något, som bottnar i personligheten, över hans föredrag, som oemotståndligt ryckte åhörarna med sig. Som konstnär kan han även sägas ha varit en av de utvalda, som människa en av de få.

*

Till Uppsala studentkår har av förutvarande studenter och sångare samt andra intresserade skänkts ett nytt *standar* som ersättning för det nu förvittrade

Stora baneret, ibland även kallat Sångarbaneret, överlämnat som gåva av norska damer vid sångarfesten i Kristiania 1852 och varav fyrtio år senare, 1892, gjordes en kopia. Det nya standaret, som utförts på fru Thyra Grafströms textilateljé i Nordiska Kompaniet och till vilket ritningen omarbetats av fröken Ellen Stålbrand, överlämnades högtidligen vid värfesten den 15 maj, av initiativtagaren till insamlingen för gåvan, regissör Knut Nyblom. Kårens tack framfördes av dess ordförande teol. kand. Harry Cullberg.

*

DET TILL UPPSALA STUDENTKÅR
SKÄNKTA NYA SÅNGARBANERET utfört
å fru Thyra Grafströms textilateljé i Nordiska Kompaniet. Efter fotograf.

Dresdener Kreuz-Kör, en av de mest framstående körsammanslutningar i världen har i dagarna anlänt på konsertturné till Sverige, där den första, mycket uppmärksammade konserten ägde rum onsdagen den 19 maj i Engelbrektskyrkan i Stockholm. Initiativet till den berömda tyska körens turné i Sverige har utgått från Engelbrektskommittén, vilken anslagit hela behållningen av konserterna till de nödlidande i Dresden. Såsom körens ledare fungerade professor Otto Richter, vilkens eminenta dirigentegenskaper framgingo av körens utomordentliga ensemble och stora framgång hos den all'tid fulltaliga publiken.

**Goda fotografier
för omslagsvignetten**

— genre och landskap — äro välkomna och honoreras vid införandet.

RED.

Pressfoto. Kloté: Bengt Silfverparra
PROFESSOR OTTO RICHTER som med sin *Dresdener Kreuz-Kör* vunnit stor framgång vid konserter i huvudstaden.

Fotos. Rahmn. Lund.
FRÅN STUDENTKARNEVALEN I LUND DEN 20 MAJ.

En vårkarneval, som väckt hela den vidrörda provinsens intresse men även såsom den enda i sitt slag kunnat påräkna en viss uppmärksamhet i hela landet är *Lunds stora studentkarneval* d. 20 maj. Karnevalen, som erhållit namnet *Vår mässa*, gick alltigenom i mässans tecken, beskyddad av "Mässens och Mässalina" samt erbjudande en fyndig revy över aktuella personer i både för- och nutid såsom Martin Luther, Önders Asterling, Grunewald samt siaren Johansson från Finnmarken m. fl. En god poäng erbjöd Wienerstudenternas lilla kabaret, och karnevalen kunde som helhet betraktas som utomordentligt lyckad.

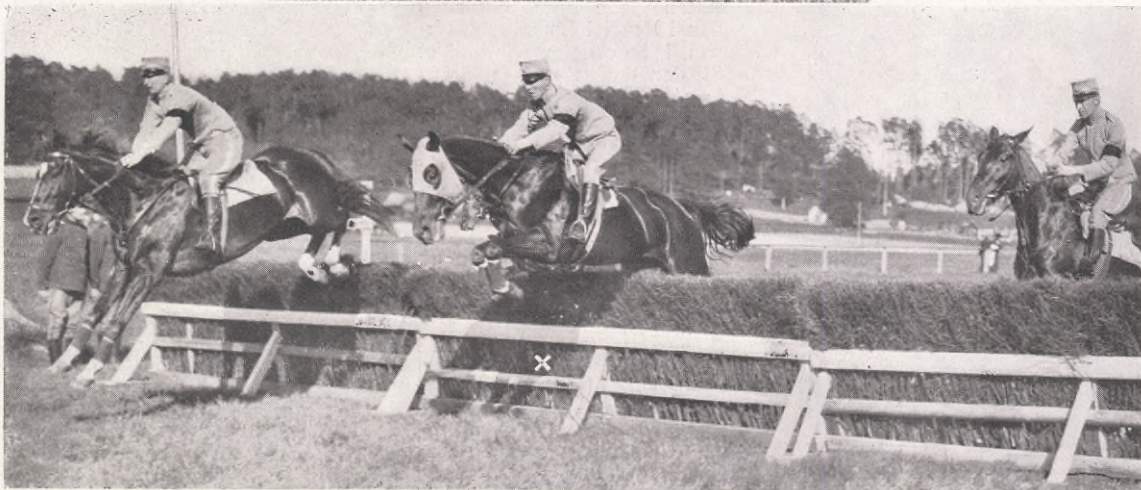
*
Under de stor kapplöpningarna å Järvafältet den

24 maj erövrades första pris i det intressanta fjärde loppet, *Gyllene hästen*, efter en i hög grad spännande löpning av greve C. A. *Wachtmeisters* Gertie Boy, riden av löjtnant T. Dyrssen.

*
Samma dag som löpningarna ägde rum vid Järva hölls i det mest strålande pingstväder de sedvanliga löpningarna vid Klampenborg. Överhuvud hade de svenska deltagarna en lycklig dag och det betecknades av danska prässorgan som en överraskning när i Köpenhamns steeple chase en fint inriden seger vanns av frih. Fr. Bennet på Young Man.

Vidstående bild:
SVENSK SEGRARE I KÖPENHAMNS STEEPLE-CHASE DEN 24 MAJ: Ryttmästaren vid Kronprinsens Husarregte frih. F. H. Bennet å herr O. Willer-Petersens Young Man.

SEGRAREN I STEEPLE-CHASE I STOCKHÖLM OM GYLLENE HÄSTEN, löjtnanten vid Skånska dragonregt. T. Dyrssen å greve C. A. *Wachtmeisters* Gertie Boy. Pressfoto.

POSTMUSEUM I STOCKHOLM.

FÖR HVAR 8 DAG AV BIRGER LUNDELL.

Foto. Norberg, Stockholm.

INTERIÖR AV ETT POSTKONTOR FRÅN FÖRRA HÅLFTEN AV 1800 TALET.

Klisché: Bengt Sjöfrorsparre.

eller annorledes utställda finna vi alla de hundratala persedlar, effekter och förbruksartiklar som av postverket tillhandahållas för begagnande i tjänsten. Här är också en hel liten stad av miniatyrposthus — troget utförda kopior av postverkets fastigheter i olika landsändar — samt en stor samling fotografier av postkontorslokaler och från det postala arbetet. "Modellsamlingen" kompletteras ständigt med uppkommande nyheter från postverkets sedelförråd.

Bland huvudstadens numera rätt talrika museer får nog *Postmuseum* räknas till de mindre kända — om ock siffran av söndagliga besök är större än mången kanske väntat. Säkerligen vore likväl siffran mer imponant, om icke bland allmänheten funnes en, som jag tror, ganska spridd och bestämd övertygelse, att ett *postmuseum* endast kan innehålla ledsamma ting: brevlådor och vågar, moderna kontorsutensilier och på sin höjd en frimärkssamling. Men den övertygelsen är falsk och det med besked! Visserligen finnas alla de nämnda sakerna — det vore illa annars — men de omfatta blott fem av muséets sjutton rum; där är således god plats för mycket annat.

Eftersom vi talat om de moderna föremålen, kunna vi ju att börja med taga dem i betraktande. Och muséet har mycket att lära oss om nutidens svenska postväsen. Vi få således se tre hela interiörer: ett modernt, medelstort postkontor, en poststation ("normaliserad" om uttrycket tillåtes mig) och ett fältpostkontor. Det sistnämnda är nog en för flertalet besökande helt ny bekantskap. I dessa interiörer

Den får väl anses intaga den blygsammaste platsen bland muséets avdelningar, men är i praktiskt hänseende viktig och anlita, såsom erbjudande studiematerial åt postelever och verkets tjänstemän. Sistnämnda kategorier äro däremot måhända mindre intresserade av ett par närgränsande rum, vilka innehålla muséets stora och dyrbara frankoteckensamling. Posttjänstemännen äro — *mirabile dictu* — sällan filatelister, men det finnes mycket annat gott folk som odla detta nöje, och vilka även flitigt leta vägen

Foto. Norberg, Stockholm.

INTERIÖR AV ETT MODERNT MEDELSTORT POSTKONTOR.

Klisché: Bengt Sjöfrorsparre.

Foto. Norberg, Sthlm. EN DILIGENS. Kliché: Bengt Silfverparre.

hit. Den utländska frimärkssamlingen är ordnad i 5 stora svängmontrer. Hesakerna särskilt i ett trettiotal präktiga album. Ett par andra svängmontrer inrymmer Sverige med talrika rariteter: feltryck, varianter, provtryck, märken på hela brev etc., etc. I det svenska rummet utställas därjämte originalplåtar, teckningar o. d., belysande våra frankoteckens tillkomst samt museets mycket märkliga samling av äldre poststämpel samt sigillstampar.

När vi hunnit så långt, ha vi redan kommit in på den kulturhistoriskt sett mera givande delen av museet. Nästa rum vi beträda överraskar säkerligen en och annan — det är ägnat åt *posten i konsten*. Ämnet är rikare än mången föreställer sig, och museet har redan en långt ifrån föräktlig samling av handteckningar, gravyrer, litografier, ett otal enklare reproduktioner, t. o. m. ett par oljemålningar. Ämnessfären är som sagt stor — den sträcker sig mellan ett Holbeinsporträtt och "Modellen skriver vykort". Särskilt vackra äro ett par 1700-tals mezzotinter och en handteckning (brevläsande flicka) av okänd mästare. I detta åt konsten ägnade rum exponeras också ett antal lyxföremål o. d., som på ett eller annat sätt beröra posttjänsten. Där är sålunda en uppsättning bordsilver jämte ett par charmanta skålar, som för bort åt trekvarts sekel sedan använts ombord på en svensk postångare. Underbara tid, då man fick äta med tungt äkta silver i en ångbåtssalong! Av porslän finnes bl. a. en rolig figurin (postmästare) från

Rörstrand och några smakfulla tallrikar (Kongelige Danske). Förutom diverse bric-à-brac hitta vi några medaljer, ett charmant miniatyrporträtt (av postinspektör Lindstedt), och trenne förnäma bokband. Ett av dessa — hel röd marokko med den krönte kejsarörnen på pärmarne — omsluter en "Livre de poste" som möjligen tillhört Napoleon själv. En hel hylla är slutligen upptagen av *posten i barnets värld*: brevbärare och diligenser, postautomobiler och järnvägspostkupéer i näpet leksaksformat.

Med alla dessa vackra eller roliga ting i minnet övergå vi till museets största avdelning — den historiska samlingen, som upptar ej mindre än sju rum. Det hela är i viss mån en motsvarighet till den moderna avdelningen — en "modellsamling" som skänker oss inblick i den skiftande odlingen under fyra århundraden. Det moderna postkontoret motsvaras av en (likaledes här avbildad) hemtrevlig interiör från förra hälften av 1800-talet. Man får rikligt tillfälle att begrunda utvecklingens goda och onda sidor vid anställandet av en jämförelse mellan denna idylliska vrå och det jäktande arbetet på en nutida postanstalt. Redan den gamla enkla men vackra golvklockan (från Jönköpings postkontor) har ett förnämre sätt att mäta ut tiden än de moderna elektriska uren i deras led samma fodral. I övrigt har man på den historiska avdelningen sökt att så gott sig göra låter sammanföra besläktade föremål. Brevlådorna äro sålunda ordnade i en ganska imponerande serie, från 1600-talets egenomliga "brevbehållare" fram till de typer som dags dato ses på våra spårvagnar. I samma eller närgränsande rum påträffa vi effekter som använts vid sjö- och järnvägs-post samt vid de båda kortlivade svenska "stadsposterna" (i Stockholm och Göteborg). Vidare minnen från den ofta omtalade Mallénska gångposten i huvudstaden samt en myckenhet föremål av vitt skilda slag; en jättelik perforeringsmaskin av engelsk tillverkning (använd för våra äldsta frimärken), frimärksautomater, modeller till järnvägspostvagnar, vågar och viktsatser, postväskor, frimärkslådor, postflaggor o. s. v. o. s. v. Roande är att genomgå den stora samlingen av skyltar; de en tid obligatoriska

Foto. Norberg, Sthlm.

BÅTEN "SIMPAN".

Kliché: Bengt Silfverparre.

Fotos. Norberg, Sthlm
MONTER MED FÖREMÅL AV SILVER OCH PORSLIN M. M.
Nederst: "Posten i barnets värld" (leksaker).

Kilcht: Bengt Silfverparra.
EN DEL AV MUSEET MED FÖREMÅL FRÅN BROTT OCH
OLYCKSHÄNDELSER.

sköldhållande lejonen ha säkerligen oftast levat sitt obemärkta liv fjärran från riksheraldikernas kritiska ögon.

Ett rum är inrett till "rustkammare", men innehåller icke blott sablar, pistoler och revolverar (föremål som ofta varit till nytta i den praktiska posttjänsten) utan även en kollektion posthorn samt gamla brevkoffertar och kassakistor. Ett annat — museets största sal — är ägnat åt den yttre posttjänsten. Här stå många av samlingarnas mest uppmärksammade föremål: båten Simpan (använd vid postföring Grisslehamn — Åland, den tid finska posten gick denna väg), en väldig iseka (begagnad vid postföring i Harparanda-trakten), ett par diligenser, en postkärra från Gösta Berlings hemtrakt, en veritabel renpost från vår

nordligaste landsända (renen har en gång i livstiden räddat postförarens liv) och mycket annat. Ett tredje rum är lyckligtvis icke så stort. Det innehåller föremål som stå i samband med sjukdomar, olyckshändelser och brott i posttjänsten. Här ses uppbrutna eller brandskadade kassaskåp, prov på deras förbrända

innehåll, minnen från de vid Lagerlunda och Getå spolieade postvagnarna, en kuriös gammal apparat för desinfektion av kolerasmitad post o. s. v.

I ett museum plägar ju dessvärre sällan saknas exempel på gångna tiders vandaliska framfart, och postmuseum kan uppvisa en praktblomma i denna väg. Jag menar den gamla, vackert snidade kyrkbänken från Mari Mihis stad; en gång utrange-rad, har den förmodligen försålts som virke och så, ommå-

Forts. å sid. 575.

Efter porträtt.

T. v. SEKRETERAREN, FRIHERRE JOHAN RUDEBECK, Postmuseets föreståndare.
T. h. BOKEXPERTEN, POSTEXPEDITÖR BIRGER LUNDELL, Tf. jöreståndare för Postmuseum samt för K. Generalpoststyrelsens Arkiv och Bibliotek.

PRINSESSAN MARGARETHA MED SIN FÖRSTFÖDDE.

Danmarks yngste prins, son av prins Axel av Danmark och prinsessan Margaretha, dotter till hertigparet av Västergötland, undfick den 22 maj i Gjentofte kyrka i Danmark det heliga dopet och erhöll därvid namnen *Georg Valdemar Carl Axel*. Den unga prinsessan-modern frambar själv sin förstfödde till den vackra gamla silverdopfont, från Rosersberg, vari alla medlemmar av det Danska konungahuset döpts alltifrån Fredrik V:s dagar. Närvarande vid den högtidliga akten, som försiggick under ett

Efter fotos.

PRINS AXEL AV DANMARK MED GEMÅL OCH DEN NYDÖPTE LILLE PRINSEN GEORG VALDEMAR CARL AXEL.

TILL DOPHÖGTIDLIGHETEN. De svenska gästerna, Hertigparet av Västergötland med prinsessorna Märtha och Astrid och prins Carl samt prins Eugen hos de unga föräldrarna prins Axel och prinsessan Margaretha.

sessorna Märtha och Astrid och lille prins Carl, prins Eugen, prins Valdemar, prinsessorna Thyra och Dagmar, prins Harald och prinsessan Helena samt prinsarna Erik och Viggo. Änkedrottningen av Danmark representerades av kammarherre Bardenfleth. Dopet förrättades av k. confessionarius, prosten Fenger.

Tämplet var icke avstängt under den högtidliga akten utan allmänheten

strålände pingstvåder, voro änkekäjsarinnan av Ryssland, prins Carl och prinsessan Ingeborg med prin-

ägde tillträde. Stora skaror hade begagnat sig härav och fyllde, dock utan all besvärande trängsel, kyrkan.

Efter fotografier.

Klick: Ernst Silfverparre.

1. VID JEANNE D'ARCS STATY I PARIS.

2-3. FRÅN KANONISERINGEN I ROM. 2. Framför S:t Peterskyrkan under kanoniseringen. Märk det berömda Jeanne d'Arc-baneret upphängt över ingången till kyrkan.

3. PÅVEN VID KANONISERINGEN.

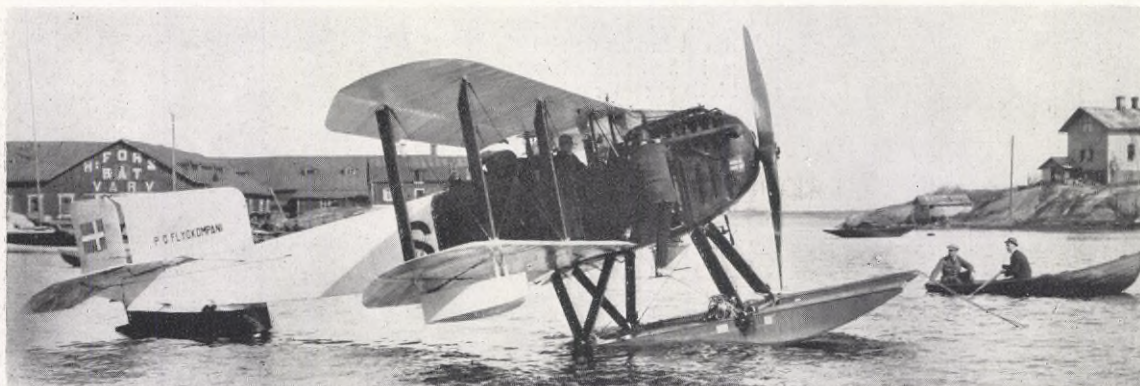
En fästlighet av osedvanligare art ägde den 16 maj rum i Rom i det att ett av Frankrikes största nationella ideal *Jeanne d'Arc*, jungfrun av Orleans, då av påven högtidligen förklarades för helgon. Härmed uppfylldes en mer än sekelgammal önskan hos det franska folket, vilket i denna hjältinna och martyr ständigt sett en upphöjd och oförvansklig symbol av den stora fosterlands-kärleken och idealiteten.

Kanoniseringen förrättades enligt fastställt ritual under tillströmning av oerhörda människomassor samt i närvaro av bl. a. Frankrikes ambassadör samt omkring 150 ädlingar av familjen d'Arc. Efter ritualen följde klockringning i stadens samtliga kyrkklockor samt *Te deum*.

I anledning av kanoniseringen ha stora Jeanne d'Arc-fäster firats i olika länder, främst i Frankrike, där de antagit en synnerligen storartad och högtidlig karaktär.

Efter fotos
TVÅÅRSMINNET AV BEFRIELSEKRIGET HÖGTIDLIGHÅLLES med stor parad den 16 maj inför presidenten, militära och civila myndigheter m. m. — Överst: FANINVIKING INFÖR PRESIDENT STÅHLBERG (x). Därunder: ETT CYKELKOMPANI.
Nederst: TANKS.
Källa: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Stlm-Gbg.

SVENSKA P. O. FLYGKOMPANIETS HYDROPLAN ANLÄNDER TILL HELSINGFORS PÅ SIN FÖRSTA RESA den 5 maj efter 3 timmars färd från Stockholm. — Efter fotografi.

Härmed återgives en bild från den av chefen för svenska P. O. Flygkompaniet löjtnant P. O. Herrström nyligen fullbordade och mycket uppmärksammade första flygfärden på routen Stockholm—Helsingfors med start från Stockholm d. 5 maj kl. 2.35 e. m. och landning i den finska huvudstaden efter endast 3 timmars resa i det gynnsammaste väder.

Den vid färden använda maskinen, som kan medföra 5 passagerare, är ett stort engelskt hydroplan, uppbyggt av tre pontoner och försedt med en 375 hästkrafters Rolls Roycemotor.

I och med denna färd som snarast be-tecknats som en organisationsresa för ordnandet av en blivande lufttrafik på Finland kan fågelvägen sägas vara öppnad mellan Sveriges och Finlands huvudstäder.

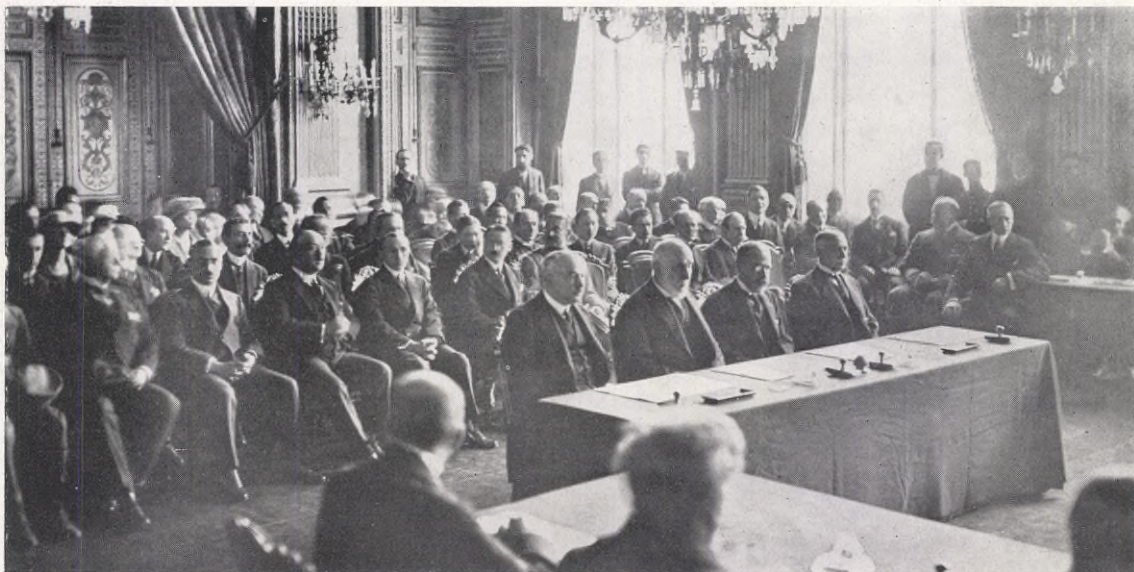
*

Till Stockholm har anlänt, närmast från Köpenhamn, doktor *Karl Menning*, Estlands just utnämnda sändebud vid de skandinaviska hoven. Vid ankomsten hit erhöi emellertid doktor Menning under rättelse att han förflyttats till Berlin och att till sändebud i Stockholm i stället förordnats nuvarande estniska representanten i Rom, doktor *Edvard Virgo*, som tidigare varit placerad i Helsingfors. Såsom inofficiell estländsk minister kvarstannar dock doktor *Menning* tills vidare i Stockholm.

Pressfotograf. Bild: Bengt Sjöberg. ESTLANDS SÄNDEBUD VID DE SKANDINAVISKA HOVEN, D:R KARL MENNING.

Ententemakternas fredsfördrag med Turkiet överlämnades den 12 maj i franska utrikesdepartementet i närvaro av delegerade för samtliga allierade makter till den turkiska fredsdelegationen. Regeringen i Konstantinopel skall inom en månad godkänna eller förkasta freds-villkoren — några förhandlingar medgivas icke. Som man kunnat förvänta äro freds-villkoren utomordentligt hårda och innesluter bl. a. en gränsreglering, vilken förvandlar det ottomanska riket från en världsmakt till en småstat. Turkiet får i Europa behålla endast Konstantinopel med närmaste landområde, och detta all-nast på det villkor att det obrottsligt uppfyller fredstraktatets alla bestämmelser. I mindre Asien förlorar Turkiet Smyrna med område, även om det tillsvidare nominellt får behålla suveräniteten däröver Armenien blir självständigt under engelsk överhöghet, Syriens och Mesopotamiens oberoende erkännes provisoriskt, Palestina underställes England som mandatar-makt, och slutligen erkänner Turkiet Hedjaz oberoende samt avstår från sina rättigheter över Egypten med erkännande av det engelska protektoratet över detta land. Sjöfarten i sunden internationali-seras och landområdena utmed dem oc-cuperas av engelska, franska och italienska trupper. Bland övriga villkor kunna nämnas örlogsslottans utlämnande och härens nedbringande till högst 50,000 man samt ett till beloppet icke fixerat krigsskadestånd.

FREDSTRAKTATEN ÖVERLÄMNAS TILL TURKIETS FREDSELEGERADE I VERSAILLES. Fr. v. vid bordet Scherredyn Bey, Tewfik pascha (delegationens ordf.), Rechid Bey och Djemil Pascha. — Efter fotografi.

En värdig högtidlighet firades den 20 maj å Stockholms Slotts yttre borggård, då 400-årsminnet av *Kristina Gyllenstiernas* försvar av Stockholmslott hedrades genom anslående hyllningar i form av militärparad, sång, tal och musik nedanför hennes å borggården resta staty. Av skalden Fredrik Nycander upplästes den av honom till Kristina Gyllenstierna-minnet författade dikten, var efter regementsmusiken utförde Du gamla

du fria och Stenhammars Sverige. Även från Dresdnergossekören bragtes en vacker av åhörarna med livligt bifall mottagen hyllning.

*

Ett vackert bevis på de stora och vidsträckta sympatier kronprinsessan Margaret väckt såväl i sitt hemland som långt utanför dess gränser utgör den bild H. 8 D. härmed är i tillfälle att återgiva från byn Harston utanför Cambridge. Å ett därstädes rest minneskors nedlades nämligen å kronprinsessans begravningsdag, Kristl Himmelsfärdsdag, av en liten svensk medborgarinna, Ursula Schalling, dotter till

Anatörfotos Laven, Cambridge.

3-4. TILL KRONPRINSESSAN MARGARETS MINNE. 3. En krans av förgät-mig-nej och gula blommor nedlades begravningsdagen på minneskorset i byn Harston utanför Cambridge. 4. Ursula Schalling, en dotter till assessor S. i Stockholm, med den vackra kransen.

assessor Schalling i Stockholm en krans av förgät-mig-nej och gula blommor samt försedd med följande inskription: *In loving Memory of Margaret Crownprincess of Sweden, Princess of Connaught.*

1-2. KRISTINA GYLLENSTIERNAS 400-ÅRSMINNE högtidlighålles å Stockholms slott. 1. Statyn öfver Kristina Gyllenstierna, Stockholms slotts räddare. 2. Högtidligheten vid statyn. — Pressfotos.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. O. PHILIPSON.
Godsägare. — Marieborg.
85 år 29 maj.*

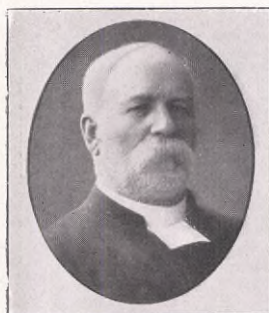
C. R. NORDIN.
Bankdirektör. — Gävle.
80 år 7 juni.*

G. A. RYDIN.
Direktör. — Borås.
60 år 17 maj.*

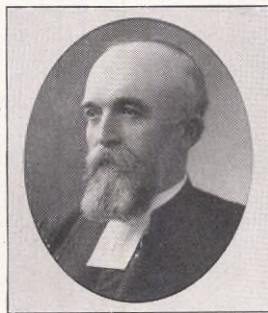
R. BJÖRKLUND.
Disponent. — Stockholm.
50 år 21 maj.

L. WENNBERG.
Fil. D:r. Kontr.-prost. Kyrkoh.
Svalöv. 75 år 15 maj.*

H. DANELL.
Biskop. — Skara.
60 år 3 juni.*

E. G. LJUNGVIST.
Teol. D:r. Kontr.-prost. Kyrkoh.
Ockelbo. 60 år 2 juni.*

A. E. CARLGREN.
Konsistorienotarie. — Luleå.
50 år 8 juni.*

J. G. LAGERBJELKE.
Greve. Riksgäldsfullmäktig.
Stockholm. 60 år 3 juni.*

C. A. V. VON OELREICH.
Hovrättsråd. — Stockholm.
55 år 4 juni.*

J. E. SCHARTAU.
Hovrättsråd. — Malmö.
50 år 5 juni.*

C. A. F. BENEDICKS.
Professor. — Stockholm.
45 år 27 maj.*

C. E. EHRENKRONA.
Friherre. Överstelöjtnant.
Hulterstad. 60 år 3 juni.*

C. R. NAUCKHOFF.
Godsägare. — Näsbyholm.
60 år 7 juni.*

C. G. A. C:SON LEWEN-
HAUPT. Greve. Hovjägmäst.
Aske. 50 år 5 juni.*

C. R. GALLANDER.
Kapten. — Jönköping.
50 år 29 maj.*

* Data á nästa sida.

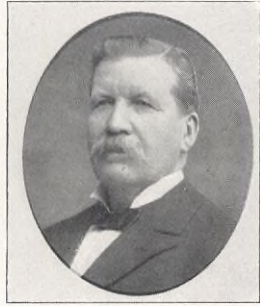
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. D. CARLSON.
F. d. Kamrer. — Stockholm.
70 år 15 maj.*

C. A. GUSTAFSSON.
F. d. Distr.-kamrer v. St. Järnv.
Stockholm. 70 år 19 maj.

B. ANDERSON.
F. d. Handlande. — Göteborg.
70 år 20 maj.*

J. L. KIHLOVIST.
Inspektör. — Stockholm.
50 år 27 maj.*

C. G. T. WRANGEL †.
Greve. F. d. Överstelöjtnant.
Stockholm. F. 52. † 14 maj.*

O. JÖNSSON †.
Grosshandlande. — Helsing-
borg. F. 58. † 17 maj.*

A. A. BERG †.
Bankir. — Stockholm.
F. 71. † 18 maj.*

O. MARK †.
Grosshandlande. — Stockholm
F. 73. † 15 maj.*

O. C. LEMMING †.
Musikdirektör. — Göteborg.
F. 56. † 22 maj.*

K. WANSELIUS †.
Kamrer. — Stockholm.
F. 72. † 15 maj.*

OSCAR PHILIPSON. Har under en lång följd av år och t. 19 innehaft fädernegården Marjeborg som han nämnda år överlämnade till sin son men som han fortfarande bebod. Ord. i komm.-nmd 68—16, i sparb.-styr. 69—18, ledamot av landstinget 70—14.

ROBERT NORDIN. Efter avslut skolestud. kassör o. kamr. v. Lindahl & Runers mek verkst. i Gävle 62—89, verkst. dir. i Gävle stads sparb. sdn 90. Stadsfullm. sdn 90, led. av fattigv.-styr. sdn s. å., v. ordf. 96, ordf. sdn 1900; led. av ett flertal styr. f. ideella o. välgörenh.-nr.: styr.-led. i Sparb. sdn 1900, i Sala—Gysinge—Gävle Järnv.-a.-b., verkst. dir. i a.-b. Gävle arb.-bostäder. En av det frivilliga skytteväsendets främste banbrytare. har han f. dettas framgång inlagt utomordentligt stora förtjänster. — Tillhör Gävle skarpskytteföb. sdn 63, överbefälh. 84—87, styr.-led. sdn 77, verkst. led. sdn 90, hed.-led. 88, dess hedersmedalj i guld 1900; led. av Gävle skytteföb. verkst. utsk. sdn 93, inneh. förb. o. skytteföb. överstyr. hedersmed. i guld samt av Sv. Röda K. hed.-med.; led. av Skytteföb. Överstyr. o. verk. utsk. Led. av komm. f. omorgan. av friv. skyttevä. 02; konstruktör av den första i blindring skyddade målskjutn. hisstavljan i Sverige 1900 o. av siddensmålskjutn.-tavlor.

GUSTAF RYDIN. Efter avslut elem.- o. hand-studier i in- o. utl. anst. v. Borås tricot-fabr., dess verkst. dir. t. 93—14, då fabr. uppg. i a.-b. Sv. Förenade tricotfabr., led. av dettas styr. — Grund. 95 Borås gummiåveri o. dess verkst. dir., uppförde 03 spinneriet Kronan, led. av styr. f. Borås—Herrlj. Järnv.-a.-b., spritbol., samt var på sin tid led. av styr. f. numera Nord. hand.-banken. Stadsfullm. 1909—19 v. ordf. i styr. f. Arb.-inst. led. av styr. f. Elem.-lärov. fullm. i Fabr.-fören.

LARS WENNERBERG. Stud. 67, fil. dr. 74, teor. o. prakt. teol. ex. 85, prästv. s. å., kyrkoh. i Konga 90, kontr.-prost i Önsjö kontr. 91, kyrkoh. i Torriösa 1900. Inneh. Stat. resestip. 81, landstingets folkhögsk. insp. 97—13, insp. f. Landskrona folksk. semin. 10—14.

HJALMAR DANELL. Stud. 78, fil. kand. 82, teol. kand. 91, doc. i dogm. o. moralteol. i Upps. 92, sekr. i Sv. kyrkans miss.-styr. 93—97, e. o. prof. i dogm. o. moralteologi i Upps. 97, teol. dr. 97, biskop i Skara sdn 05. Valt omb. f. Upps. teol. fakult. v. kyrkomöt. 03, v. följ. möten självskrivet omb.; visiterade på uppdrag av Sv. kyrkans miss.-styr. dess missionsfält i Sydafrika o. Sydindien 04. Led. av Sv. kyrkans miss.-styr. sdn 99; ordf. i Sv. kyrkans diakonistyr. skriftutsk. sdn 11. Biografi o. helstd. portr. Årg. XV: 20.

ERIK LJUNGVIST. Stud. 79, teol. kand. 86, teol. dr. 17. Preses v. Upps. ärkest. allm. prästmöte 08, Ärkest. omb. v. de allm. kyrkomöt. 08, 09, 10. Led. av Centr.-styr. f. Allm. sv. prästfören. f. Upps. ärkest. sdn 03; led. av komm. f. samarbete mellan Nordens kyrkor sdn 19.

ALBERT CARLGREN. Stud. 88, hovr.-ex. 93, efter tingstj.-gör. t. 97 aman. v. Härnösands domkap.; konsist.-not. i Luleå sdn 04. Led. av kyrkomö. 08, 09, 10, 18; verkst. led. i stift. Norrb. l. arbetsstugor sdn 06. Ordf. i Sv. Röda K. 15 distr. sdn 17. Förordn. bitr. den s. k. domkapitelkomm. 16—18; sekr. i landstinget sdn 11. Stadsfullm. sdn 08. V. ordf. i länet's arb.-förenl.-anst. styr.-led. i Luleå boktr.-a.-b., v. ordf. i styr. f. Luleå arb.-stuga. Omb. f. länet i Sv. statstj.-mannanämnd 20.

GUSTAF LAGERBJELKE. Stud. 78, jur. kand. 82, v. hvd. 87, aman. i Civdep. s. å., sekr. o. led. i K. Patent- o. regist.-verket 97, byråchef dnr 14. Landstingsman 05—15, stadsfullm. i Stockh. sdn 13, led. av Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. 10—18, ordf. f. de sakkunn. t. utr. av frågan om det mindre jordbr. kreditförhåll. 11 o. 13; Led. av Stockh. folkskoleledir. 13—14, ordf. i Stat. förtörtsbanekomm. f. Stockh. 19, i styr. t. Stockh. gas- o. elektr. verk 17—20, v. ordf. i styr. f. Sv. allm. hypoteksbank sdn 17, led. av styr. f. Stockh. l. sparb. sdn 13; ordf. styr. f. a.-b. Hem på landet sdn 10, led. av styr. f. a.-b. Stockholmsystemet sdn 16, av styr. f. Oscar o. Josefina stift. sdn 11. Ordf. i Sv. språkfören. 20. Led. av Riksd. F. K sdn 08, ordf. i tillf. utsk. 10—12, led. av Lagutsk. 13—15, ordf. i sammansatt lag- o. jordbr. utsk. 14. Riksgäldsfullm. sdn 12, förste deputerad i Riksgäldskontoret sdn 15, riksgäldsfullm. v. ordf. sdn 18. Led. av 97 års bolagskomm., en av de sakkunn. f. uppgör. av förslag t. vissa ändr. i instrukt. f. J. O. och till instrukt. f. M. O. 14. Äger egend. Älvsjö säteri. Biografi o. helstd.-portr. Årg. XIX: 28.

AXEL VON OELREICH. Stud. 85, hovr.-ex. 88, v. hvd 92, tf. fisk. i Svea hovr. 95, aud. v. Söderml. reg. 98, fiskal v. Svea hovr. 1900, ass. 01, hovr.-råd 09. Stat. omb. i styr. f. Hjälmars kanal o. slussv.-a.-b. 07, led. av dir. f. Stockh. hosp. 19.

EMIL SCHARTAU. Stud. 87, hovr.-ex. 92, e. o. not. i Svea hovr. s. å. i hovr. ö. Skåne o. Blek. 96, fiskal där 02, ass. s. å., tf. rev.-sekr. 05, konst. rev. sekr. 07, hovrättsråd s. å. Stadsfullm. i Kristianstad 09—16, led. av drättselk. 09—16, ordf. i dess 2. avd. 11—16.

CARL BENEDICKS. Fil. kand. 96, fil. lic. 02, fil. dr. o. doc. i fysika kemi 04, prof. i fysik v. Stockh. högsk. sdn 10. Led. av Ingenjörsvet.-akad. 19. Biografi o. helstd. portr. Årg. XIX: 41.

CARL ERIK EHRENKRONA. Äger egend. Hulterstad i Österg. l. Uljtjn. v. Livreg. husarkår 81, v. A. Livgren.-reg. 83, major 09, övjtjnt i an 12, avsked s. å.

REINHOLD NAUCKHOFF. Inneh. av Näsbyholms fideikom. i Söderml. l. Nämndeman, ordf. i hästutagn.-nmd, led. av komm.-nmd, allmäningsstyr. m. m.

GUSTAF LEWENHAUPT. Uljtjn v. Flott. 93, kapt. 1900, i res. 06. Äger egend. Aske i Upps. l. Ordf. i Häbo här.-allmänn. styr. m. fl. komm. uppdrag. Hovjägmästare 11. Delt. i besiktjn. f. konungens av Siam kröning 11 samt i prins Vilhelms jaktexp. t. Britiska Ost-Afrika 13—14. Styr.-led. i Graningeverkens a.-b. o. i Mälareprov. hyp.-fören.

ROBERT GALLANDER. Ulltn. v. Bohusl. reg. 92, kapt. där 09, i res. 16. Anst. v. Sahströmska fabr. i Jönk. 03, ing. i styr. o. blev. 10 v. verkst. dir. En av stift. av a.-b. Torv i Jönk. ing. i styr. dess sekr. sdn 10. En av stift. av Allm. sparb. f. Jönk. l. o. huvudman där, en av stift. av a.-b. Elias Ljungqvist skofabr. o. ordf. i dess styr. Led. av styr. f. a.-b. Sv. handelsbankens avd.-kontor.

A. D. CARLSON. En av initiativtag. v. stift. av Sv. livförsäkr.-anst. Oden, kamrer o. ekonomichef 88—18.

BENJAMIN ANDERSON. På sin tid inneh. av firman B. Anderson & Co. fr. 79. Led. av slakthusstyr. 04—17, Evang. miss-fören. i Göteborg. 04—19. led. av styr.-na f. Gårda barnhem, Göteborg. Veckotidn.

LUDVIG KIHLEQVIST. Utg. fr. folksk.-ser.in. 90, lär. v. Stockh. folksk. t. 02, sdn sistn. är förste insp. v. Stockh. fattigv.-nmds utackerord.-yr. en vid tillträdet obetydlig institution som under hans intresserade och skicklig. ledning vuxit ut till en för huvudstadens barnavård högst betydande inrättning.

TÖNNES WRANGEL f. Ulltn. v. Svea art.-reg. 71, major v. Små. art.-reg. 93, övltjn där 03, v. Uppl. art.-reg. 05, i res. 10.

OTTO JÖNSSON f. Inneh. en följd av år anst. h. konsul P. Olsson; grund. 89 egen spannmålsfirma i Hälsingborg som under hand blev en

betydande affär. Initiativtag. t. bild. av Hälsingb. hornlim- o. benmjöl-fabr. a.-b., dess styr.-ordf. o. verkst. dir. under 22 år. Mångårig led. av stadsfullm., led. av handelsgymn. o. några år ordf. ordf. i slakthusstyr. led. av styr. f. Skåne-Smål. järnv. a.-b. r.örestånd. f. Statens spannmålsbyrå i Hälsingb. distr., led. av stadens livsmed.-nmd.

ALFRED BERG f. Anst. h. stadsräkl. John Håkanson övertog han v. dennes bortgång firman o. bedrev därefter en betydande o. ansedd bankirörelse till dess han för några år sedan drog sig tillbaka. Egnade sig åt saml. av konstföremål, spec. fr. 1700-talet, ing. som huvuddeleg. i Bukowskis konsthandel; gjort betyd. donationer t. våra nationella konst samlingar. Hans samlingar äro bland de förnämligaste i vårt land. Inneh. slottet Wijk i Uppl. vilket han inståndsätte o. fyllede m. utomordentliga konstskatter; bekostade iståndsättandet av Balingsta gamla kyrka.

OLOF MARK f. Grund. på sin tid firman Forsberg & Mark i Göteborg i vilken han kvarstod som deleg. t. 16, då han bild. firman Wijk & M. i Stockholm. Känd som en av landets yppersta segelsportsmän.

OSCAR LEMMING f. Anst. 63 v. Göta art.-reg. musikkår och avancerade där t. musikauktör; underlöjtn. i reg. res. 15. Sånglär. v. Göteborgs folkskolor; egnat ett intresserat arbete åt musiken inom sällskap o. ordnar. Skicklig ryttare, fäktare o. skytt.

KARL WANSÉLIUS f. Anst. i Stockh. köpmannafören. Infr. i Sv. kon- toristfören. styr. 10, dess ordf. 13—17 samt 20. Inlade stor förtjänst om denna förenings framgång.

POSTMUSEÉT.

Forts. fr. sid. 567.

lad, blivit — postdisk. Mer på malens än på vandalis- mens konto få vi väl däremot skriva det sakförhållande att så få gamla postuniformer bevarats. Muséet har dock en hel del hithörande, liksom även avbildningar och beskrivningar. Detta må också föranleda ett kortfattat påpekande av andra grupper inom denna avdelning. Postmuseum har nämligen städe låtit sig angeläget vara att i största möjliga utsträckning samla på postala kungörelser och cirkulär (alltifrån 1500-talet), handskrifter och dokumenter (bl. a. finnes postverkets huvudbok av år 1670!), autografer, blanketter, kuriosia, tidningsurklipp o. s. v.

På allt detta kunna vi dock omöjlig ingå, lika litet som på den ganska stora, omsorgsfullt ordnade och katalogiserade porträttsamlingen. I stället må som avslutning påpekas att muséet även omfattar en utländsk avdelning, inrymd i en ganska stor sal. De talrika främmande uniformerna torde här vara det som mest drar blickarna till sig; föröfrigt har denna avdelning just i dagarna fått ett flertal intressanta tillskott från Finland och Norge.

Vi böra kanske dock till sist nämna ett par ord om museilokalerna. Dessa äro belägna i gamla post-

huset vid Lilla Nygatan i Stockholm — den vackra byggnaden från Carl Johans dagar. Postmuseum disponerar här så gott som hela våningen två trappor upp. Det är en lång fil av rum — icke moderna museilokaler, men med en gammaldags trevlighet, som passar väl till de gamla sakerna. Och vederbörande i postverket — dess högste chef såväl som generalpoststyrelsen och alla de tjänstemän av olika grader som bidragit med gåvor — ha nästan alltid visat stor förståelse för muséets betydelse. Det är också ett uppskattande av sanningen i en fras som vi finna hos Frankrikes mest illustra brevskriverska, M:me de Sévigné skrev en gång — förmodligen hade postiljonen nyss farit förbi hennes fönster, blåsande i sitt horn:

Que c'est une belle invention que la Poste!

Till Hvar 8 Dags medarbetare

vidarebefordras genom redaktionens försorg endast oförseglade meddelanden, som icke strida mot vår tidnings intressen.

Krigs- och jordbruksministrarne jämte expeditionschefen i lantförsvarsdepartementet besökte den 22

maj Herrevadskloster och Ljungbyhed. Besöket på den förstnämnda platsen stod i samband med de i prässen påtalade förhållandena med hänsyn till torparnes ställning. På Ljungbyhed gjorde sig stadsråden under överste Marcks von Würtembergs (3 å bilden) ledning underrättade om förläggningsförhållandena samt frågan om Norra skånska infanteriregementets förflyttning till Kristianstad.

Som ett apropos till besöket på Ljungbyhed kan nämnas, att båda statsråden fullgjort sin värnplikt på denna lägerplats.

Foto. Sjöström, Ljungbyhed.

Klicka: Ernst Sjöström.

KRIGSMINISTER HANSSON (1) OCH JORDBRUKSMINISTER NILSSON (2) BESÖKA LJUNGBYHED DEN 22 MAJ.

SENASTE BILDER FRÅN AMERIKA.

GEORGE WASHINGTON, FÖRENTA STATERNAS FÖRSTE PRESIDENT AVGER ÅNYO EDEN EFTER 131 ÅR, ehuru denna gång i en irländares skepnad men på samma plats som 1789.

Efter fotografi

"OVER-ALLS" är tecknet för dagen — en protest mot de dyra kläderna. En stor procession var häromdagen anordnad i vilken personer ur alla bildade klasser deltog. — Vårt par är en av scenens favoriter, George Hassell och Pricilla Wagner.

Man torde ännu från de dystra krigsåren minnas de ofta återkommande meddelandena om norska fartyg, vilka under sin fraktfart i de inom krigszonen ligande farvattnen föllo offer för torpeder och minor samt gingo förlorade med man och allt. Bakom den norska handelsflottans livliga verksamhet under kriget låg givetvis en önskan att draga ekonomisk fördel av de rådande förhållandena, men detta hindrar icke att man måste, oförbehållsamt och med beundran, erkänna den dristighet och det mannamod, varmed det norska sjö-

Vidstående bild:

MONUMENT ÖVER KRIGSFÖRLISTA NORSKA SJÖMÄN, efter skiss av Gustav Lærum, rest i Sandefjord och avtäckd den 17 maj.

folket ställde sig till förfogande för redelineringen och tillförde densamma liksom landet i dess helhet de rikaste vinster. För att hedra minnet av de sjömän som under denna sin gärning fått låta livet, har i Sandefjord den 17 maj avtäckts ett ståtligt minnesmärke, till vilket medel på privat väg insamlats. Det uttrycksfulla och till känslan starkt talande monumentet, som utförts av bildhuggaren Gustav Lærum har fått sin plats på Kirkegaden framför stadens kyrka.

INNEHÅLL: Einar Billing (biogr. o. helsid. portr.) — En minnesgård till kronprinsessan Margareta. — Prins Axels och prinsessan Margarethas försifvode undfår dopet. — Kristina Gyllenskiöldens 400-årsminne. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjuds vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovillkorligt förbud.